

פקודת עדות (תיקון).

מס' 3 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת העדות.

- חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הראייה והעדות (תיקון), 1947, ותהיה נקראת שם קצר. פרק נ"ד. ומתבארת כאחת עם פקודת העדות, הקרוייה להן "הפקודה העיקרית".
 2. הפקודה העיקרית תתוקן מתוך שיוספו בסופה שני חלקים, שיסופרו כחלק ה' וכתלק ו' כסדרם, כלהלן:—

הוספת חלקים
ה' ו' על
הפקודה העיקרית.

„חלק ה' — הוכחת תעודות ציבוריות.

20. לצרכי החלק הזה —

פירוש.

(א) אלה הן תעודות ציבוריות, דהיינו, תעודות המהוות אקטים או רשומות של אקטים (בין שהם תחיקתיים, משפטיים או של הוצאה לפועל) או המהוות חלק של רשומות רשמיות (לרבות כל תעודות הנשמרות לצרכי רשומה, בין שנערכו באופן רשמי ובין באופן אחר) של—

(i) הממשלה או הרשות (ר"ש קמוצה) הריבונית של שטח-ארץ כל-שהוא, שאינו פלשתינה (א"י), או (ii) גופים רשמיים (לרבות רשויות מקומיות), בתי-משפט, בתי-דין או מחלקות ממשלתיות של פלשתינה (א"י) או של שטח-ארץ כל-שהוא שאינו פלשתינה (א"י), או

(iii) פקידים של הממשלה, או של הרשות (ר"ש קמוצה) הריבונית של שטח-ארץ כל-שהוא, שאינו פלשתינה (א"י), או של הגופים הרשמיים, בתי-המשפט, בתי-הדין או המחלקות הנזכרות בפסקת-משנה (ii);

(ב) הביטוי „מדפיס רשמי” מובנו —

(i) ביחס לפלשתינה (א"י) — המדפיס הממשלתי; וכן (ii) ביחס לממלכה המאוחדת — מדפיס המלך; וכן (iii) ביחס לשטח-ארץ כל-שהוא (לרבות את פלשתינה (א"י) והממלכה המאוחדת) כל מדפיס שהוכח בו כי הוא המדפיס בשביל הממשלה או בשביל הרשות (ר"ש קמוצה) הריבונית של שטח-הארץ, או כי הוא מורשה באופן רשמי להדפיס את התעודה הנדונה או תעודות מן הסוג הנדון.

21.—(1) תעודת-אישור מאת סוכן קונסולארי או סוכן דיפלומטי בריטיים בשטח-ארץ כל-שהוא, כי תעודה ציבורית נדפסה בידי המדפיס הרשמי של שטח-הארץ, תהיה ראייה מספקת לעובדה ההיא.

(2) תעודת-אישור מאת סוכן קונסולארי או סוכן דיפלומטי בריטיים בשטח-ארץ כל-שהוא, כי חותמת או חתימה

תעודת-אישור
של סוכנים
קונסולאריים או
דיפלומטיים
בריטיים.

כל־שהן (הן חותמתו או חתימתו) של הפקיד, שבו מיומר כי הן חותמתו או חתימתו הרשמיות, תהיה ראייה מספקת לעובדה ההיא.

(3) תעודת־אישור מאת סוכן קונסולארי או סוכן דיפלומטי בריטיים בשטח־ארץ כל־שהוא, כי חותמת כל־שהיא היא החותמת הרשמית של הגוף הרשמי (לרבות רשות מקומית), בית־המשפט, בית־הדין או המחלקה, שבהם מיומר כי היא חותמתם הרשמית, תהיה ראייה מספקת לעובדה ההיא.

(4) תעודת־אישור מאת סוכן קונסולארי או סוכן דיפלומטי בריטיים כי לפי מיטב ידיעתם ואמונתם נמצאת תעודה ציבורית במשמרם הרשמי של פקיד או של גוף רשמי (לרבות רשות מקומית), בית־משפט, בית־דין או מחלקה נקובים, תהיה ראייה מספקת לכך כי התעודה נמצאת במשמר רשמי כזה.

22.—(1) הנח יונח, אלא־אם הוכח היפוכו של דבר, כי —

הנחות.

(א) כל תעודה ציבורית, שמיומר בה כי נדפסה בידי המדפיס הרשמי, אכן נדפסה כן ;

(ב) פקיד, המאשר בחותמתו או בחתימתו הרשמיות לאמור, כי תעודה ציבורית נמצאת במשמרו הרשמי, אכן נמצא בידו משמרה הרשמי של התעודה ;

(ג) גוף רשמי (לרבות רשות מקומית), בית־משפט, בית־דין או מחלקה, שבחותמתם אושר כי תעודה ציבורית נתונה במשמרם הרשמי, אכן נמצא בידם משמרה הרשמי של התעודה ;

(ד) חותמות וחתימות רשמיות על תעודה ציבורית כל־שהיא, או העתקיה, ועל כל תעודת־אישור, שעליהן נקבעו קביעות בחלק הזה, אמיתיות הן, וכל תיאורי משרות, שמחזיקים בהן פקידים, על אותן תעודות ותעודות־אישור, מדויקים הם ;

(ה) תעודות ציבוריות, שבהן מיומר כי נערכו רשמית נערכו כן, ובידי פקידים או בני־אדם ובתנאים, שבהם מיומר כי נערכו כן.

(2) כל פרסום שהוכח בו או שמיומר בו כי הוא עיתון רשמי או פרסום שווה־ערך אחר של שטח־ארץ, הנח יונח בו (אלא־אם יוכח כי אכן איננו פרסום כזה), שהדפיסו המדפיס הרשמי של שטח־הארץ.

23. בלי לפגוע בכל שיטת הוכחה אחרת, אפשר להוכיח תעודה ציבורית מתוך הראיית —

הוכחת תעודות
ציבוריות.

(א) המקור ; או

(ב) העתק בדוק של אותה תעודה ; או

(ד) העתק של איתה תעודה, המאושר כהעתק, בחותמתו או בחתימתו הרשמיות של הפקיד שבידו נמצא משמרה הרשמי של התעודה; או

(ה) העתק של אותה תעודה, המאושר בחותמתו הרשמית של הגוף הרשמי (לרבות רשות מקומית), בית-המשפט, בית-הדין או המחלקה שבידם נמצא משמרה הרשמי של אותה תעודה; או

(ו) העתק של אותה תעודה, המאושר כהעתק, בחותמתו או בחתימתו הרשמיות של מיניסטר מדינה, או פקיד אחר בדרגה שוות-ערך, או של פקיד בן אותה דרגה ומחזיק באותה משרה, שתנחנה את דעת בית-המשפט בדבר מהימנותו של האישור; או

(ז) העתק של אותה תעודה, המאושר כהעתק, בחותמתו הרשמית של גוף רשמי (לרבות רשות מקומית); בית-משפט, בית-דין או מחלקה, אם — בהתחשב עם טיב התעודה הציבורית, והגוף, בית-המשפט, בית-הדין או המחלקה הנוגעים בדבר — תנוח דעתו של בית-המשפט בדבר מהימנותו של האישור.

חלק ו' — שונות.

24. מקום שתוראה תעודה כל-שהיא — שמיומר בה או הוכח בה כי היא לא פחות מבת עשרים שנה — אשר הוצאה ממשמר כל-שהוא, שבית-המשפט חושב אותו לנאות במקרה המיוחד, רשאי בית-המשפט להניח כי החתימה וכל חלק אחר של תעודה כזאת, שבהם מיומר כי הם בכתב-ידו של אדם מיוחד כל-שהוא, הינם בכתב-ידו של האדם ההוא, ובמקרה של תעודה שנערכה ונחתמה או שיש עליה חתימת עדים — כי ערך וחתימת אותה כהלכה והעיד עליה בחתימתו כהלכה האדם, שבו מיומר כי ערכה וחתימה או חתם עליה כעד.

הנחה בדבר
תעודות כנות
עשרים שנה.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

14 במארס, 1947.

פקודת הנהלת כפרים (תיקון).

מס' 4 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הנהלת הכפרים, 1944.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הנהלת הכפרים (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הנהלת הכפרים, 1944, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

2. התנאי לסעיף 8 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיימחק ממנו הביטוי „לגבי קרקעות, שהן קניינה של ממשלת פלשתינה (א"י)“, המצוי בו.

תיקון סעיף 8 של
הפקודה העיקרית.